

Одеський національний медичний університет
Факультет медичний №2
Кафедра урології та нефрології

Силабус курсу
«Урологія»

Обсяг	3 кредити ЄКТС
Семестр, рік навчання	VIII семестр, 4 курс
Дні, час, місце	згідно до розкладу
Викладач (-і)	викладачі кафедри урології та нефрології
Контактний телефон	(048) 705-91-46
E-mail	prof.kostev@gmail.com
Робоче місце	Приміщення кафедри урології та нефрології
Консультації	Очні консультації: четвер 14:00-15:00

КОМУНІКАЦІЯ

Комунікація можлива під час проведення консультацій за очним принципом (offline / Facetoface), або дистанційно (online) за допомогою Teams (за попередньою домовленістю). Комунікація може бути здійснена також з використанням E-mail. При цьому необхідно вказувати своє прізвище, ім'я, курс, факультет та назву курсу в темі листа. Вирішення «робочих питань» можливо за вказаним номером телефону.

АНОТАЦІЯ КУРСУ

Предметом дисципліни «Урологія» є: заходи з організації санітарно-епідемічного режиму в урологічній клініці; перев'язочний матеріал і способи його застосування; кровотеча і способи її тимчасової та кінцевої зупинки; трансфузія компонентів донорської крові, ускладнення гемотрансфузії та їх профілактика; основи анестезіології та реаніматології; клініка, діагностика, перша медична допомога, принципи лікування при травматичних ушкодженнях; загальні питання урологічної інфекції; клініка, діагностика, лікування, профілактика окремих видів урологічних захворювань; основи трансплантології, основи клінічної онкології; методологія обстеження урологічного хворого.

Пререквізити курсу: дисципліна є обов'язковою і ґрунтується на вивченні студентами таких фундаментальних дисциплін як анатомія та фізіологія людини, патологічна фізіологія, радіологія, загальна хірургія (з оперативною хірургією та топографічною анатомією) й інтегрується з хірургією, онкологією, внутрішніми хворобами, фтизіатрією, анестезіологією та інтенсивною терапією.

Постреквізити курсу: закладає основи вивчення студентами сімейної медицини та медицини невідкладних станів, що передбачає інтеграцію

викладання з цими дисциплінами та формування умінь застосовувати знання з урології в процесі подальшого навчання й у професійній діяльності.

Метою курсу «Урологія» є оволодіння здобувачами вищої освіти методами діагностики, лікування та реабілітації хворих з ураженням сечової та чоловічої статеві системи.

Завдання дисципліни:

- оволодіння систематизованими знаннями з організації урологічної допомоги і профілактики розповсюдження внутрішньо-лікарняної інфекції;
- формування практичних умінь з використання перев'язочного матеріалу;
- оволодіння навичками догляду за урологічними хворими;
- знайомство з принципами місцевого і загального знеболення, оволодіння алгоритмами діагностики термінальних станів, клінічної смерті і проведення заходів для елементарної підтримки життя;
- знайомство з основами трансфузіології та оволодіння методиками трансфузії компонентів донорської крові і забезпечення профілактики виникнення гемотрансфузійних ускладнень;
- опанування вмінням діагностувати різноманітні травматичні ушкодження та надавати при них першу медичну допомогу, засвоєння принципів лікування травматичних ушкоджень в умовах стаціонару;
- опанування загальними знаннями про урологічну інфекцію, вмінням діагностувати запальні урологічні хвороби; засвоєння принципів і особливостей лікування різних урологічних захворювань та способів для їх профілактики;
- знайомство з основами трансплантології;
- оволодіння знаннями з основ уроонкології;
- формування практичних умінь щодо обстеження урологічного хворого і оформлення його результатів в медичній карті стаціонарного хворого.

Очікувані результати:

- засвоєння основних заходів, необхідних для організації роботи у урологічному відділенні і забезпечення профілактики виникнення і розповсюдження внутрішньо-лікарняної інфекції;
- набуття практичних навичок зміни пов'язок з використанням різноманітних перев'язочних матеріалів;
- набуття практичних навичок для надання першої медичної допомоги при таких станах як кровотеча, закриті пошкодження м'яких тканин, набуття практичних навичок для підготовки і проведення трансфузії компонентів крові донора;
- засвоєння знань з основ місцевої і загальної анестезії, набуття вміння вибирати метод знеболення в залежності від стану хворого і наявної урологічної патології;

- набуття практичних навичок для діагностики і диференціальної діагностики при різноманітних урологічних захворюваннях, отримання вмінь щодо вибору лікувальної програми і засобів профілактики при урологічній інфекції;
- засвоєння знань про особливості застосування різних трансплантатів, про деонтологічні та юридичні аспекти при трансплантації;
- набуття навичок і вмінь для обстеження хірургічного хворого та оформлення результатів у відповідній медичній документації;
- формування морально-етичних та деонтологічних якостей при професійному спілкуванні з хворим.

ОПИС КУРСУ

Форми і методи навчання

Курс буде викладений у формі лекцій (6 год.) та практичних (34 год.), організації самостійної роботи студентів 50 год.).

Під час викладання дисципліни будуть використовуватися наступні методи навчання: словесні (лекція, бесіда); наочні (мультимедійні презентації, схеми, таблиці, рентгенограми, операційна); практичні заняття; метод «стандартизований пацієнт», відпрацювання практичних навичок на муляжах, робота з підручником (самостійна робота студентів), виконання індивідуальних самостійних завдань. Передбачається проведення групових консультацій (3 год. на тиждень згідно з розкладом консультацій).

Зміст навчальної дисципліни:

Змістовий модуль 1:

Тема 1. Клінічна анатомія і фізіологія органів сечової та чоловічої статеві систем.

Тема 2. Симптоми урологічних захворювань

Тема 3. Методи дослідження урологічних хворих.

Тема 4. Вади розвитку органів сечової та чоловічої статеві систем.

Тема 5. Нефроптоз. Гідронефроз.

Змістовий модуль 2:

Тема 6. Гострий пієлонефрит.

Тема 7. Хронічний пієлонефрит, пієнефроз, гострий паранефрит.

Тема 8. Нефрогенна артеріальна гіпертензія.

Тема 9. Цистит, простатит, уретрит, каверніт, епідидиміт.

Тема 10. Туберкульоз сечової і чоловічої статеві систем,

Тема 11. Паразитарні захворювання в урології.

Тема 12. Сечокам'яна хвороба.

Змістовий модуль 3:

Тема 13. Травматичні пошкодження органів сечової та чоловічої статеві систем.

Тема 14. Новоутворення органів сечової та чоловічої статеві систем.

Тема 15. Гостра і хронічна ниркова недостатність.

Тема 16. Трансплантація. Деонтологічні аспекти, правові та юридичні основи. Підбір донора.

Тема 17. Нейрогенні розлади сечовипускання

Змістовий модуль 4:

Тема 18. Невідкладна допомога при урологічних захворюваннях.

Тема 19. Сечостатеві нориці у жінок.

Перелік рекомендованої літератури:

а) основна:

1. Люлько О.В., Возіанов О.Ф. Урологія. Дніпропетровськ, 2011.
2. Урологія / За редакцією професора С.П. Пасечнікова. Вінниця, «Нова книга», 2015.
3. Урологія /Под редакцией профессора С.П. Пасечникова. Винница, «Нова книга», 2015.
4. Urology. Edited by Professor S.P.Pasiechnikov. Vinnytsia. Nova Knyha, 2016.

б) додаткова:

1. Пасечніков С.П., Зайцев В.І. Сучасні проблеми урології у практиці сімейного лікаря: довідник лікаря. Київ: ТОВ «Бібліотека «Здоров'я України», 2015. 126 с.
2. Стусь В.П., Пасечніков С.П. Урологія (практичні навички для лікарів-інтернів). Навчально-методичний посібник. Дніпропетровськ: ТОВ «Акцент ПП», 2015. 282 с.
3. Стусь В.П., Пасечніков С.П. Урологія (практические навыки для врачей-интернов). Учебно-методическое пособие. Днепрпетровск: ООО «Акцент ПП», 2016. 282 с.
4. Саричев Л.П. Клінічна анатомія і фізіологія органів сечової і чоловічої статеві системи: метод. рек. для викладачів / уклад. Л.П. Саричев, С.А. Сухомлин, С.М. Супруненко. Полтава, 2019. 11 с.
5. Саричев Л.П., Супруненко С.М., Сухомлин С.А., Саричев Я.В. Симптоми урологічних захворювань: метод. рек. для викладачів. Полтава, 2019. 14 с.
6. Урологія. Діючі протоколи надання медичної допомоги: науково-медичне видання / За ред. С.П. Пасечнікова. К.: ТОВ «Доктор-Медиа», 2011.

ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання самостійної роботи студентів (СРС). Самостійна робота студентів, яка входить до тем практичних занять, оцінюється під час поточного контролю засвоєння тем розділів на відповідному аудиторному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу, перевіряються під час диференційованого заліку.

Кількість балів за різні види індивідуальної самостійної роботи студента (СРС) залежить від її обсягу і значимості, але не більше 10-12 балів. Ці бали додаються до суми балів, набраних студентом за поточну навчальну діяльність, але загальна сума при цьому не повинна перевищувати 120 балів.

Оцінювання індивідуальних завдань студента. З метою підвищення середньої арифметичної всіх оцінок, одержаних студентом при вивченні

дисципліни, оцінка за індивідуальні завдання нараховується студентові лише за умов успішного їх виконання та захисту. Оцінка додається до поточної успішності.

Поточна успішність. Оцінювання успішності вивчення кожної теми з дисципліни виконується за традиційною 4-х бальною шкалою.

Поточна навчальна діяльність студентів контролюється на практичних заняттях у відповідності з конкретними цілями та під час індивідуальної роботи викладача зі студентами.

Використовуються такі методи контролю результатів навчання студентів: усне опитування з теми заняття; тестування; розв'язання ситуаційних задач; проведення клінічних обстежень хворих у відділенні, трактування та оцінки їх результатів, обґрунтування діагнозу, визначення показань до оперативних втручань, аналізу й оцінки результатів інструментальних і лабораторних досліджень; контроль практичних навичок надання першої медичної допомоги тощо.

Наприкінці вивчення дисципліни поточна успішність розраховується як середній поточний бал, тобто середнє арифметичне всіх отриманих студентом оцінок за традиційною шкалою, округлене до сотих (наприклад: 4,46).

Підсумковий контроль засвоєння дисципліни. Формою підсумкового контролю знань є диференційований залік, який здійснюється на останньому занятті. До підсумкового контролю допускаються студенти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, не мають академічної заборгованості та при вивченні дисципліни набрали за поточну навчальну діяльність середню кількість балів, не меншу за мінімальну — **3,00**.

Форма проведення диференційованого заліку стандартизована і включає усне опитування студентів, яке проводить завідувач кафедри, професор або завуч кафедри. Засобами визначення засвоєння матеріалу (по одному запитанню з трьох розділів) є: оцінка теоретичної і практичної підготовки студента за 4-бальною (традиційною) шкалою.

Оцінювання дисципліни. В університеті використовуються різні форми контролю занять з певної навчальної дисципліни (усна, письмова, комбінована, тестування, практичні навички тощо). Результати академічної успішності студентів виставляються у вигляді оцінки за національною шкалою, 200-бальною та шкалою ЄКТС й мають стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань:

національна шкала:

– оцінка **«відмінно»** виставляється студенту, який систематично працював протягом семестру, показав під час екзамену різнобічні і глибокі знання програмного матеріалу, вміє успішно виконувати завдання, які передбачені програмою, засвоїв зміст основної та додаткової літератури, усвідомив взаємозв'язок окремих розділів дисципліни, їхнє значення для майбутньої професії, виявив творчі здібності у розумінні та використанні навчально-програмного матеріалу, проявив здатність до

самостійного оновлення і поповнення знань; рівень компетентності – *високий (творчий)*;

– оцінка *«добре»* виставляється студенту, який виявив повне знання навчально-програмного матеріалу, успішно виконує передбачені програмою завдання, засвоїв основну літературу, що рекомендована програмою, показав достатній рівень знань з дисципліни і здатний до їх самостійного оновлення та поновлення у ході подальшого навчання та професійної діяльності; рівень компетентності – *достатній (конструктивно-варіативний)*;

– оцінка *«задовільно»* виставляється студенту, який виявив знання основного навчально-програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та наступної роботи за професією, справляється з виконанням завдань, передбачених програмою, допустив окремі помилки у відповідях на іспиті і при виконанні іспитових завдань, але володіє необхідними знаннями для подолання допущених помилок під керівництвом науково-педагогічного працівника; рівень компетентності – *середній (репродуктивний)*;

– оцінка *«незадовільно»* виставляється студенту, який не виявив достатніх знань основного навчально-програмного матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань, не може без допомоги викладача використати знання при подальшому навчанні, не спромігся оволодіти навичками самостійної роботи; рівень компетентності – *низький (рецептивно-продуктивний)*.

Багатобальна шкала характеризує фактичну успішність кожного студента із засвоєння навчальної дисципліни. Конвертація традиційної оцінки з дисципліни в 200-бальну виконується інформаційно-обчислювальним центром університету програмою «Контингент» за формулою:

середній бал успішності (поточної / з дисципліни) x 40

національна оцінка	бали
«5»	185-200
«4»	151-184
«3»	120-150

За рейтинговою шкалою ECTS оцінюються досягнення студентів з дисципліни, які навчаються на одному курсі однієї спеціальності, відповідно до отриманих ними балів, шляхом ранжування, а саме:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
«A»	найкращі 10 % студентів
«B»	наступні 25 % студентів
«C»	наступні 30 % студентів
«D»	наступні 25 % студентів
«E»	останні 10 % студентів

Шкала ECTS встановлює належність студента до групи кращих чи гірших серед референтної групи однокурсників (факультет, спеціальність) тобто його рейтинг. При конвертації з багатобальної шкали, як правило, межі оцінок «А», «В», «С», «D», «Е» не співпадають з межами оцінок «5», «4», «3» за традиційною шкалою. Оцінка «А» за шкалою ECTS не може дорівнювати оцінці «відмінно», а оцінка «В» – оцінці «добре» тощо.

Студенти, які одержали оцінки «Fх» та «F» («2») не вносяться до списку студентів, що ранжуються. Такі студенти після перескладання автоматично отримують бал «Е».

Оцінка «Fх» виставляється студентам, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але яким не зарахований підсумковий контроль. Оцінка «F» виставляється студентам, які відвідали усі аудиторні заняття з дисципліни, але не набрали середнього балу (3,00) за поточну навчальну діяльність і не допущені до підсумкового контролю.

Критерії оцінювання поточної успішності студентів повинні бути відображені кафедрами у робочих програмах з дисциплін із зазначенням чіткої структури отримання студентом на занятті оцінки.

ПОЛІТИКА КУРСУ

Політика щодо дедлайнів та перескладання. Усі пропущені заняття мають бути відпрацьовані. Лекції відпрацьовуються шляхом написання рефератів з теми заняття. Практичні заняття відпрацьовуються згідно з розкладом консультацій.

Студенти не мають право на перескладання оцінки останнього заняття (диференційованого заліку) та поточних задовільних і незадовільних оцінок з метою підвищення середньої арифметичної всіх поточних оцінок.

Студенти мають право впродовж семестру на перескладання поточних незадовільних оцінок тільки з метою досягнення середнього поточного балу 3,00.

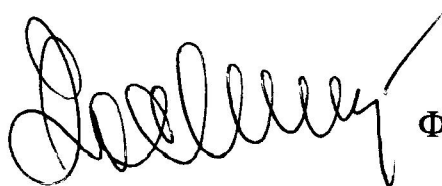
Політика щодо академічної доброчесності: неприпустимі списування, студент повинен вільно володіти матеріалом.

Політика щодо відвідування занять та запізнь: студент не повинен пропускати лекційні та практичні заняття, про відсутність з поважних причин треба заздалегідь інформувати викладача, запізнення не бажані.

Мобільні пристрої: недопустимо користування мобільним телефоном, планшетом або іншими мобільними пристроями під час заняття (крім випадків, передбачених навчальним планом та методичними рекомендаціями викладача).

Поведінка в аудиторії: творча, ділова, доброзичлива атмосфера.

Завідувач кафедри урології
та нефрології, проф.

Ф.І.Костєв